

Προσοχή στον εαυτό μας, όχι στις πράξεις των άλλων

/ [Γενικά](#)

Σε κάθε ψυχή ανάβει η σπίθα της θείας αγάπης, σε κάθε ψυχή μπορείς να βρεις το καλό και το αγαθό, αλλά εμείς έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε στους άλλους μόνο ελαττώματα. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν προσέχουμε τον εαυτό μας. Αν παρατηρήσουμε προσεκτικά τον εαυτό μας, την εσωτερική μας ζωή, τότε ποτέ δεν θα προσέχουμε τις ξένες αμαρτίες. Οι υπόνοιες για τους άλλους δεν είναι χριστιανικό ιδίωμα. Γι' αυτό μη εξοικειώνεστε μ' αυτές. Η κατάκριση προσέρχεται βασικά από την υπερηφάνεια. Τον εαυτό σας να κοιτάτε περισσότερο και για τον εαυτό σας να διαβάσετε πνευματικά βιβλία και όλα να τα εφαρμόζετε στον εαυτό σας. Τον εαυτό σας να διορθώνετε πριν απ' όλα. Εκείνος που κρίνει τους άλλους ποτέ δεν θα είναι ταπεινός και σε τέτοιον άνθρωπο δεν δίνεται η προσευχή του Ιησού. Η προσευχή είναι δώρο του Θεού και δίνεται για την ενάρετη ζωή. Εμείς

βλέπομε τους ανθρώπους μόνο αμαρτάνοντας, δεν τους βλέπουμε όμως μετανοούντας. Χάριν της μετάνοιάς τους ο Κύριος από παλιά έχει ήδη συγχωρέσει τις αμαρτίες τους, αλλά οι άνθρωποι τους τιμωρούν με την κατάκρισή τους. Ποτέ μην κάθεσθε στον θρόνο της Κρίσεως και μην προσβάλλετε τον Κύριο. Να θεωρείτε τον εαυτό σας χειρότερο όλων.

Ο στάρετς χρησιμοποιούσε όλες τις μεθόδους επιρροής για να καθαρίσει τους ανθρώπους από τα πάθη και τις αμαρτίες. Κάποτε μας έστειλε το ποίημα «Η Γλώσσα». Εμείς το διαβάσαμε με ενδιαφέρον, συζητήσαμε όλο ενθουσιασμό το πόσο πιστά απεικονίζει την αλήθεια. Σύντομα ύστερα απ' αυτό ξέσπασε μεταξύ μας φιλονεικία. Ξεχνώντας το ποίημα, δώσαμε τη θέλησή μας στη γλώσσα και όταν μαυρίσαμε την ψυχή μας με αμαρτίες, τότε μόνο καταλάβαμε ότι ο στάρετς μας προειδοποιούσε για τον επικείμενο πειρασμό και ήθελε να περιφράξει το στόμα μας με τη σιωπή. Αλλά εμείς οι ανόητοι μόνο μετά το θυμηθήκαμε και αποκτήσαμε την πείρα πόσα κακά συμβαίνουν με τη γλώσσα.

Ο στάρετς έλεγε συχνά: «Δεν πρέπει να εκπλήττεσθε και να οργίζεσθε καθώς παρατηρείτε ότι υπάρχει αδικία στη γη. Όπως λέγει ο Απόστολος «καινούς ούρανοους καὶ γῆν καινήν ...προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.» (Β΄ Πέτρ. 3,13). Δηλαδή στη γη μας, ανάμεσά μας, δεν υπάρχει αλήθεια και γι' αυτό πρέπει να φερόμαστε με σοφία έναντι της γήινης αδικίας και ποτέ και για τίποτε να μη συγχυζόμαστε.

Συνεχώς συμβούλευε ο στάρετς να φυλάμε την καρδιά μας από την οκνηρία, τον φθόνο, την κενοδοξία και τα σαρκικά πάθη. Έλεγε: «Πρέπει να αγαπούμε την εργασία και να την εκτιμούμε. Τα γήινα αγαθά αντιστοιχούν στα ουράνια. Κι από τη διάθεση της καρδιάς μας στην εργασία, ο ίδιος ο Κύριος θα κρίνει την προσπάθειά μας. Πρέπει να φοβόμαστε την αμέλεια σε κάθε έργο. Κάθε έργο πρέπει να το εκπληρώνουμε με τιμιότητα και αγάπη. Όλα να τα κάνουμε προς δόξαν Θεού και όχι για να μας τιμήσουν. Κάθε έργο πρέπει να το αρχίζουμε με προσευχή, ζητώντας την ευλογία του Θεού για την εργασία μας και τελειώνοντας να Τον ευχαριστούμε για τη βοήθειά Του. Μόνο να μη υπάρχει καθόλου κενοδοξία. Η κενοδοξία είναι φοβερώτερο πάθος από την υπερηφάνεια. Είναι τόσο εκλεπτυσμένο, κρυμμένο ολέθριο πάθος! Εξ αιτίας της κενοδοξίας αναχωρεί η χάρις.

Ο στάρετς Παρθένιος έλεγε: « Η τιμή που προέρχεται από τους ανθρώπους πρέπει να είναι μισητή στην ψυχή η οποία αναζητεί τη σωτηρία και αναγνωρίζει την αδυναμία της».

Σε πολλούς ο στάρετς έδινε ένα χαρτί που είχε τυπωμένο το εξής διδακτικό απόσπασμα: «Πολλά είναι τα καλά αισθήματα, αλλά το αίσθημα της αναξιοτήτάς μου είναι το βασικώτερο» και την προσευχή του αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης: «Κύριε, μη μ' αφήσεις να έχω υψηλή ιδέα για τον εαυτό μου, να φαντάζομαι ότι

είμαι ο καλύτερος από τους ανθρώπους, αλλά να σκέπτομαι ότι είμαι ο χειρότερος. Και να μην κρίνω κανέναν, αλλά τον εαυτό μου να κρίνω αυστηρά. Αμήν».

- Προσέξτε το φθόνο, έλεγε ο σάρετς. Ο φθονερός άνθρωπος ποτέ δεν λαμβάνει τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αν φθονείτε κάποιον τότε στην πραγματικότητα κρίνετε τον ίδιο τον Κύριο, επειδή σας έδωσε εκείνα τα αγαθά, τα οποία χάρισε σε κάποιους από τους πλησίον σας.

Πηγή: Από το βιβλίο: «ΣΤΑΡΕΤΣ ΣΑΒΒΑΣ Ο ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗΣ» ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ

Πηγή: gonia.gr